

I den lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten.

Velkommen og lykke till! 🌱 Tove Rutle – lagleder

På jorden et sted...

Tusen takk for at jeg får anledning til å dele mine tanker rundt et særdeles vakkert dikt av Andre Bjerke.

Et dikt som ganske sikkert har betydd mye for mange, og svært mye for meg personlig.

Et dikt om håp!

I møtet med livets grenser som sykdom, død, tap og sorg har mennesker til alle tider spontant tydd til kunsten for å finne håp, tro, styrke og glede.

Ole Paus har uttrykt det vakkert i en av sine mange oversettelser:

Smi meg et sverd av all min tro, smi meg et skjold av all min tvil.

Gi meg et spyd, jag skyggene bort, gi meg en himmelvogn av ild.

Det er en slagmark i min sjel, jeg holder ut, jeg holder stand. (ENGELSK TEKST: WILLIAM BLAKE)

Ja, vi holder ut, vi holder stand.

Våre iboende krefter hjelper oss til det!

Takk og pris!

Kunsten hjelper oss, og de beste ordsmedene blant oss uttrykker seg best når det gjelder som mest.

Andre Bjerke (1918–1985) har hjulpet oss med mange av sine dikt, og her er et som gir håp til oss alle.

PÅ JORDEN ET STED

Tro ikke frosten som senker en fred av sne i ditt hår.

Alltid er det på jorden et sted tidlig vår.

Tro ikke på mørket når lyset går ned i skumringens fang.

Alltid er det på jorden et sted soloppgang.

ANDRE BJERKE

Stafettpinnen går videre til en erfaren og god kollega i min nabokommune Asker, – Astri Marie Dolva.

God hilsen fra

MARIANN R. MATHIESEN

